

روزنامه صبح ایران

چرا بازار سرمایه از مکانیسم ماشه استقبال کرد؟

تغییر مسیر نقدینگی فرار از بازارهای موازی

صفحه ۵

آنها تا کنون از اینترنت استفاده نکرده‌اند

آمار باورنکردنی از ایرانیان آفلاین

شاید از جنبه‌ای دیگر، زندگی ساده‌تر و بی‌دغدغه‌تری نیز داشته باشند، اما این ساده‌زیستی به انتخاب خودشان نیست.

در دل واقعیت‌های این گزارش، روایتی تازه مطرح می‌شود: دو دنیای جداگانه در یک کشور.

زندگی در سایه شکاف دیجیتال

تصور کنید روستایی دورافتاده در سیستان و بلوچستان که خانواده‌ای با چند فرزند کوچک زیر آسمانی پرستاره، کنار چراغ نفتی گرد هم آمده‌اند. برای آن‌ها اینترنت نه تنها یک کالای لوکس و دست‌نیافتنی است، بلکه مفهومی کاملاً ناشناخته به نظر می‌رسد. حال آنکه در پایتخت، جوانانی با گوشی‌های هوشمند در کافه‌ها مشغول گشت‌وگذار دیجیتال هستند و بین آخرین ترندهای جهانی مکالمه می‌کنند؛ در چنین نقطه‌ای از کشور حتی یک سینگنال ضعیف ۲G هم به سختی قابل دریافت است.

شرح در صفحه ۳

فساد در فوتبال و پرونده‌هایی که هرروز بیشتر می‌شوند	تهران در خشکسالی ۵۷ ساله	دبیران پیشین شورای عالی امنیت ماجرای «برجام» را برای مردم روشن می‌کنند؟
پاک کردن صورت مسأله به جای رسیدگی به فساد	۹۰ درصد آب تجدیدپذیر مصرف شد	شمارش معکوس برای مناظره روحانی و جلیلی
صفحه ۸	صفحه ۲	صفحه ۲

به‌قلم: اکبر محمودی

سخن نخست

عجیب ترین دوره بازار مسکن؛ عدم نقدشوندگی با قیمت های ثابت!

در یادداشتی می نویسد بازار مسکن در ایران در یکی از عجیب ترین دوره های خود به سر می برد. از یک سو با قیمت های ثابت و از سوی دیگر با یک رکود شدید مواجه است. دلیل اقتصادی رکود عمیق و این عدم نقدشوندگی این است که قیمت مسکن به قدری در سال‌های گذشته رشد کرده که شکاف معناداری میان درآمد موثر

ادامه در صفحه ۲

وزیر خارجه ایران:

اسنپ‌بک راه‌حل دیپلماتیک را سخت‌تر می‌کند

ساده‌ترین راه این است که غنی‌سازی اورانیوم را فقط تا حد لازم برای تولید انرژی هسته‌ای محدود کند، که ایران تاکنون از انجام این کار خودداری کرده است.

* آیا آمادگی دارید این تعهد را به عنوان بخشی از توافق اعلام کنید؟

ابتدا اشاره کنم که شما اسنپ‌بک را در شورای امنیت مطرح کردید. بسیار تأسف‌آور است که اسرائیل در غزه به نسل‌کشی دست زده و ۶۵ هزار نفر را کشته است، اما شورای امنیت به جای محکومیت این اقدامات، ایران را هدف مجازات قرار می‌دهد. این یک طنز تلخ است که شورای امنیت حملات و کشتارها را محکوم نمی‌کند، اما وقتی پای ایران وسط است، تحریم‌ها را افزایش می‌دهد و مجازات می‌کند. درباره غنی‌سازی، به توافق جامع اقدام مشترک (برجام) در سال ۲۰۱۵ اشاره می‌کنم. در آن زمان ما موافقت کردیم که سطح غنی‌سازی را در ایران تنها تا ۳٫۷ درصد و برای یک راکتور تحقیقاتی در تهران تا حدود ۲۰ درصد محدود کنیم. راکتور تحقیقاتی تهران (TIRR) که قبل از انقلاب توسط آمریکایی‌ها ساخته شده بود، پیش‌تر با اورانیوم غنی‌شده ۹۰ درصد سوخت‌گیری می‌شد. پس از انقلاب آن را بازتنظیم کردیم و سطح غنی‌سازی را به ۲۰ درصد کاهش دادیم. این راکتور ایزوتوپ‌های رادیواکتیو و داروهای مورد نیاز بیش از یک میلیون ایرانی را تولید می‌کند. بنابراین ما به غنی‌سازی نیازمندیم، به ویژه غنی‌سازی تا سطح ۲۰ درصد برای آن راکتور ضروری است.

حق ماست که به غنی‌سازی اورانیوم بپردازیم

همچنین حق ماست که به غنی‌سازی اورانیوم بپردازیم. ما هرگز معاهده عدم اشاعه (NPT) را نقض نکرده‌ایم و همیشه در چارچوب قوانین بین‌المللی عمل کرده‌ایم. تنها خواهان اعمال حق قانونی خود هستیم.